

## ODLAZAK U MIROVINU

Šumarski institut, Jastrebarsko je 31. prosinca 2004. godine ostao bez četiri svoja djelatnika koji odlaze u zasluženu mirovinu. Odlukom uredništva RADOVA donosimo njihove životopise te najznačajnije doprinose razvoju Šumarskog instituta, Jastrebarsko kao i njihov obol hrvatskoj šumarskoj znanosti i praksi.

*Uredništvo*

### **Dr. sc. Stevo Orlić, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju**



Rođen je 15. studenog 1934. godine u Brinju u Ličko-Senjskoj županiji. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, a srednju šumarsku školu u Karlovcu 1954. godine. Kao šumarski tehničar radio je određeno vrijeme u Šumarijama «Crikvenica», «Labin» i «Brinje», a nakon toga školske godine 1956./1957. upisuje Šumarski fakultet, Sveučilišta u Zagrebu na kojem je diplomirao u redovitom roku sredinom 1961. godine. Kao dipl. ing. šumarstva radio je u Šumskom gospodarstvu «Ogulin» na radnom mjestu referenta za uzgoj i zaštitu šuma.

Od 1963. godine pa sve do sada radi u Šumarskom institutu, Jastrebarsko. Po dolasku u Institut upisao je poslijediplomski studij iz područja uzgajanja šuma na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, na Katedri za uzgajanje šuma. Stupanj magistra znanosti stekao je iz područja Silvikultura 1973. godine s naslovom magistarskog rada: "Uspijevanje crnog bora (*Pinus nigra* Arn.) na području Subotičko-Horgoške pješčare". Doktorat znanosti prijavio je i uspješno obranio također na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na Katedri za uzgajanje šuma 1986. godine, pod naslovom: "Utjecaj razmaka sadnje na uspijevanje obične smreke (*Picea abies* Karst.) na području Plešivičkog prigorja". Zvanje znanstvenog suradnika stekao je 1974. godine, višeg znanstvenog suradnika 1986. godine i znanstvenog savjetnika 1991., 1998., a u trajnom zvanju znanstvenog savjetnika je od 2000. godine.

Po dolasku u Institut dobio je status samostalnog istraživača te je samostalno predlagao i vodio znanstvene programe iz područja silvikulture. Nakon stjecanja stupnja doktora znanosti u Šumarskom institutu, Jastrebarsko, u Odjelu za uzgajanje i zaštitu šuma preuzeo je vođenje i koordinaciju uzgojnog dijela znanstvenoistraživačkog programa.

Kao znanstvenik bio je vrlo aktivan kod osnivanja pokusa. Osnovao je preko 70 terenskih pokusa na području Uprava šuma Podružnica «Karlovac», «Bjelovar», «Koprivnica», «Našice», «Požega», «Vinkovci», «Zagreb», «Ogulin», «Delnice» i «Buzet» na kojima je intenzivno pratio:

- uspijevanje različitih provenijencija sitkanske smreke, zelene duglazije, kontorte i europskog ariša
- istraživao je različite načine i intenzitete proreda u kulturama ZD, OB, CB, OS, EA i AB gdje je posebno analizirao vrijeme i metodu prvog zahvata
- osnivaio je komparativne pokuse četinjača na različitim lokalitetima radi odabira što prilagodljivije i kvalitetnije vrste za određeno stanište
- istraživao je obrezivanje grana, kao mjeru njege u intenzivnim kulturama OB
- bavio se primjenom Jiffy lončića u uzgoju četinjača
- istraživao je različite načine uzgoja sadnica OB, OS, crnoga bora, alepskog bora i pinije te starosti sadnica istih vrsta
- osnivaio je kulture OS primjenom različitih razmaka sadnje

Općenito možemo reći kako se bavio pitanjima u svezi proširenja područja rasprostranjenosti četinjača u Hrvatskoj.

Samostalno je vodio istraživačke projekte, podprojekte, zadatke i teme u razdoblju od 1986. godine do sada.

Dugo godina voditelj je stručnog nadzora nad rasadničkom proizvodnjom u rasadnicima poduzeća "Hrvatske šume" d.o.o. Sudjelovao je u Projektu svjetske banke, pod nazivom: "Obnova i zaštita obalnih šuma". Do ove godine bio je voditelj potprojekta za "Hrvatske šume" d.o.o., pod naslovom: "Povećanje proizvodnje i stabilnosti šumskih ekosustava". Kod Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta vodio je projekt trajne istraživačke djelatnosti "Istraživanja u rasadnicima i šumskim kulturama" (Šifra : 0024002).

Objavio je samostalno ili u koautorstvu preko 100 znanstvenih i stručnih radova u domaćim i stranim časopisima te izradio preko 150 projekata, elaborata i ekspertiza za potrebe šumarske struke u Republici Hrvatskoj.

U Šumarskom institutu, Jastrebarsko obavljao je funkciju predsjednika i zamjenika predsjednika Znanstvenog vijeća. Tijekom 11 godina bio je glavni i odgovorni urednik edicije, zatim časopisa «Radovi», Šumarskog instituta, Jastrebarsko. Sada je član uređivačkog odbora časopisa «Šumarski list», HŠD iz znanstveno-stručnog područja Uzgajanje šuma i hortikultura te uređivačkog odbora časopisa «Radovi», Šumarskog instituta, Jastrebarsko. U vrijeme izdavanja časopisa "Mehanizacija šumarstva", Zagreb, bio je član njegova uredništva.

Sudjelovao je u radu više društvenih organizacija. Bio je član Odbora hrvatskog šumarskog društva u Zagreb, prvog saziva Hrvatskog ekološkog društva Hrvatske. Sudjelovao je kao predsjedatelj ili član više strukovnih Komisija i odbora. Bio je predsjedatelj Komisije za pripreme i prihvati ekskurzija XVIII IUFRO Kongresa u Hrvatskoj. Član je Akademije šumarskih znanosti Republike Hrvatske od osnutka, Hrvatskog šumarskog društva, Hrvatskog ekološkog društva i IUFRO sekcije za rasadničku proizvodnju.

Školske godine 1969./1970. boravio je u SAD, Harvard University, Harvard Forest u svojstvu Special student-a, kao stipendist Balkovićeve zaklade.

Aktivno je sudjelovao u radu više domaćih i međunarodnih skupova u zemlji i inozemstvu.

Aktivno je sudjelovao u izvođenju terenske nastave studenata Šumarskog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu iz područja uzgajanja šuma. Isto tako na Šumarskom fakultetu u Zagrebu član je povjerenstava kod ocjene i odbrane doktorskih disertacija i magistarskih radova.

Doprinos znanstvenoistraživačkog rada dr. Steve Orlića ogleda se u unapređenju tehnologije osnivanja i tehnike uzgoja šumskih kultura i u rasadničkoj proizvodnji šumskih sadnica, sve u cilju osvajanja slobodnih šumskih i izvanšumskih površina.

S dr. sc. Stevom Orličem kao čovjekom i znanstvenikom bio je užitek raditi. Svoje znanje nije zadržavao za sebe, nego ga je nesebično prenosio na svoje mlađe kolege. Svojom skromnošću u ponašanju i plemenitošću u ophođenju zračio je vrlinom krasnog čovjeka i vrsnog znanstvenik, a svi oni koji su imale sreće raditi s njim, potvrdit će kako je bio "odličan» učitelj.

Drago mi je što sam bila suradnik dr. Steve Orlića iza kojega su ostale vitalne kulture četinjača koje potvrđuju njegovu znanstvenu i stručnu kvalitetu kod odabira autohtonih i alohtonih vrsta drveća te odabira lokaliteta. Kao što je u jednom radu dr. Stevo Orlič napisao, a ja se sada služim njegovim riječima – "najvažnije je odabrati pravu vrstu i posaditi je na pravo mjesto". Tako ja sada povlačim paralelu i kažem : "dr. Stevo Orlič je pravi čovjek koji je bio i radio na pravom mjestu". Samo rijetki se mogu pohvaliti kako je iza njihovog 40-godišnjeg rada ostalo kultura sa stablima preko 30 m visine i do 80 cm promjera.

Za odlazak u mirovinu želim Vam ponajviše zdravlja i sreće, a nadam se kako to neće značiti i prestanak znanstvenoistraživačkog rada, već ćete i dalje surađivati s nama kao vanjski suradnik ili konzultant na projektima te kao recenzent radova i projekata.

*Dr. sc. Sanja Perić*

## **Dr. sc. Karmelo Poštenjak**

*"Sjećanje je jedini raj iz kojeg ne možemo biti protjerani".*

*(Kronin)*



Dr. sc. Karmelo Poštenjak rođen je 25. svibnja 1939. godine u Splitu. Pučku školu i gimnaziju završio je u Imotskom 1958. godine. Na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je 1964. godine na Šumsko-gospodarskom odjelu.

Prvi mu je posao u srednjoj Šumarskoj školi u Delnicama školske godine 1965/1966. godine gdje predaje nekoliko predmeta: tehničko crtanje, nacrtu geometriju, meteorologiju, geodeziju, građevinarstvo i šumske komunikacije.

Godinu dana poslije obavlja dužnost Ravnatelja Nacionalnog parka "Mljet" na otoku Mljetu. Ponovno se vraća u Gorski Kotar i u razdoblju od 1967. do 1979. godine radi u Šumskom gospodarstvu u Delnicama.

U Šumariji Crni lug od 1967. do 1969. na poslovima uzgoja, zaštite i lovstva, u Šumariji Ravna Gora 1970. godine obavlja iste poslove te trasiranje šumskih prometnica, a od 1971. godine radi s ostalim kolegama na osnivanju taksacije u Delnicama i voditelj je istih poslova. Tijekom tog perioda odlazi na stručnu izobrazbu u Austriju, Mađarsku i Čehoslovačku.

1974. godine upisuje poslijediplomski studij na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i magistrira na području uređivanja šuma, s naslovom "**Rast i prirast jelovih kultura u g.j. "Čedanj"**".

Koncem 1979. godine zaposlio se u Šumarskom institutu u Odjelu za Oplemenjivanje i šumsko sjemenarstvo u Rijeci, kao voditelj laboratorija za ispitivanje kakvoće šumskog sjemena, a od 1982. godine je i voditelj sjemenarske službe pri Šumarskom institutu Jastrebarsko. Doktorsku disertaciju iz područja uređivanja šuma, s temom "**Zavisnost nekih biotskih i abiotskih čimbenika na rast i prirast jele u zajednici jele i rebrače ( Blechno Abietetum Horvat 1938)**" obranio je 9. lipnja. 1998. godine na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Pročelnik cijelog Odjela za Oplemenjivanje i šumsko sjemenarstvo postaje 1999. godine. Tijekom razdoblja od 1980. do 1982. godine radi kao istraživač na 4 tema u zadatku 1 u projektu III. U vremenu od 1982. do 1990. godine voditelj je 4 tema prvog zadatka u projektu III. Tijekom 1991.-1995. godine voditelj je zadatka 1 u podprojektu C projekta I. Od 1996. do 2000. godine je suradnik na podprojektima I/1B, I/2B, I/3B i I/4B. Također je bio suradnik na projektima Ministarstva znanosti i tehnologije: 4-04-098, 4-04-099 i 00240101.

U registar istraživača je upisan 17. svibnja 1998. godine, pod brojem 092921. Bio je član savezne komisije za sjemenarstvo 1982.-1989. godine, republičke komisije za sjemenarstvo od 1981. do 1990. godine, predsjednik komisije za izradu pravilnika za kakvoću šumskog sjemena i član povjerenstva za sjemenarstvo od 1990. do 1995. godine. Član je međunarodnog povjerenstava uzorkovanje ISTE od 1996. godine. Sudjelovao je na više od tridesetak savjetovanja, simpozija i kongresa u zemlji i inozemstvu, sa znanstvenim i stručnim člancima kao autor i koautor.

U proteklom periodu aktivno je sudjelovao u kreiranju šumarske politike i strategije iz svog znanstvenog područja i izradio na stotine programa za gospodarenje priznatim sjemenskim sastojinama (PSS), na čemu mu se iskreno zahvaljujemo i od srca mu želimo da svoje umirovljeničke dane provede aktivno i u punom zdravlju u svom Imotskom i Gorskom Kotaru.

"Dolje prema istoku poleglo Imotsko polje, pola ogledalom vode preliveno, pola zelenim njivama blagoslovljeno, bisernom ogrlicom, rijeke zakićeno, a sa svih strana obrubljeno mrkim klisurama, što se sablasni ljevak **Crvenog jezera** ko cvijet luda kukurijeka rumeni, dok se sam grad bijeli, i što ga duže gledaš sve ti se bliže primiče; svaku kuću vidiš svaki zeleni prozor razaznaješ a prepoznao" (Ivan Raos 1971) bi i Karmela da u svoj vrt išeta iznad igrališta i kule Hasan Aginice iznad **Modrog jezera i Gospina doca**.

*Mr. sc. Tibor Littvay  
Odjel za oplemenjivanje i šumsko sjemenarstvo*

## Mr. sc. Vlado Krejči



Mr. sc. Vlado Krejči, dipl. ing. Šumarstva, rođen je 4. srpnja 1939. godine u Kapelici, općina Garešnica. Osmogodišnju školu završio je u Garešnici, a gimnaziju u Zagrebu. Na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je 1969. godine. Još kao student, od 1964. godine, radi na terenskim istraživanjima za potrebe Instituta. Od 1969. godine stalno je zaposlen u tadašnjem Institutu za šumarska i lovna istraživanja, zatim Odjelu za Tipologiju šuma Šumarskog instituta, Jastrebarsko, u kojem radi do 1997. godine. Od tada do umirovljenja (31. prosinca 2004. godine) radi u Odjelu za ekologiju i uzgajanje šuma u kojem jedno vrijeme obnaša dužnost pročelnika.

20. lipnja 1988. godine na Šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu obranio je magistarski rad pod naslovom: "Prirast širina krošanja hrasta lužnjaka u zajednici hrasta lužnjaka s velikom žutilovkom (*Genisto elatae-Quercetum roboris* Horv. 1938) na području Hrvatske".

Tijekom svog dugogodišnjeg bogatog znanstveno-istraživačkog rada vodio je više zadataka te Potprojekata za Hrvatske šume d.o.o., Zagreb i surađivao na još tri Potprojekta. Na temama Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa dao je značajan doprinos, posebice u znanstvenoj disciplini uzgajanje šuma. Bio je učesnik više simpozija i savjetovanja te sastanaka "Sekcije uzgajivača". Objavio je samostalno i kao koautor 33 znanstvena rada, 18 stručnih radova te niz studija i elaborata. Bio je član mnogobrojnih povjerenstava pri izradama Osnova gospodarenja. Nakon ovih, u kratkim crtama službenih, bibliografskih podataka, valja istaknuti i sljedeće:

Mr. sc. V. Krejči cijeli je svoj radni vijek posvetio istraživanju prirodnih šumskih ekosustava, s naglaskom na znanstvenu granu uzgajanje šuma. Zajedno sa svojim prethodnicima iz toga područja koji su radili u Šumarskom institutu, Jastrebarsko, vrsnim znanstvenicima i velikim ljudima, uvaženom gospodom Dragutinom Hanzlom, Josipom Šafarom i Vladimirom Hrenom, dao je izniman doprinos grani uzgajanja prirodnih šumskih ekosustava i cjelokupnoj šumarskoj znanosti, a posebice praksi. Zajedno s dr. sc. V. Hrenom, (koga sam imao čast upoznati i šest godina s njim surađivati, iako je bio u mirovini), uvijek i u svim događajima, manje ili više burnim, bio je čvrsti oslonac promišljanja glede opstanka i napretka Instituta, kako stručnih tako i onih važnijih, ljudskih. Njihove bistre misli, nažalost, nisu uvijek doprle do bistra uma (umova). Iz cijeloga njegovoga iznimno bogatog znanstveno-istraživačkog opusa razvidno je kako je svoja istraživanja usmjerio na istraživanje prirodne obnove, kao temeljnog cilja obnove i opstanka naših šuma. Počevši od prvog članka kojega je objavio s dr. V. Hrenom u Šumarskom listu 1976. godine pod naslovom: «Struktura sastojine i njezin utjecaj na prirodnu obnovu lužnjakovih šuma istočne Posavine» pa do zadnjeg (vjerujem ne i posljednjeg) kojeg smo ljetos skupa objavili, također u Š. L. pod naslovom: «Oplodnom

sječom od panjače do sjemenjače hrasta crnike (*Quercus ilex* L.)». Slobodan sam još istaći kako je to prva sjemenjača hrasta crnike u Hrvatskoj nastala prirodnom obnovom. Zajedno s kolegama iz Odjela za tipologiju šuma, pripada mu pionirska uloga u proučavanju i razvoju znanstvene grane Tipologija šuma u Hrvatskoj koja svoje korjene vuče još iz davne 1961. godine. S ciljem praćenja razvoja šuma u prirodnim uvjetima, na području N.P. "Plitvička jezera", s grupom suradnika osniva četiri šumska rezervata, površine 1.347 hektara i to "Medvedak" (1976), "Čorkova uvala-Čudinka" (1977), "Kik-Visibaba" (1979) te šumski rezervat "Riječica-Javornik" (1981). Cilj osnivanja rezervata je bio prikazati tadašnje (nulto) stanje vegetacije tla, stadij razvitka strukturnih odnosa, proizvodnosti i kvalitete. Tad osniva čitav niz pokusnih ploha trajnoga karaktera u smislu praćenja strukturnih osobina sastojina. Baš su ta istraživanja temelj utvrđivanja njihovog daljnjeg tijeka rasta i razvoja, a posebice stanja i mogućnosti obnove, kao temeljnog cilja trajne samoobnovljivosti, opstanka i potrajnoga gospodarenja ovih šumskih ekosustava. Sudjelovao je u izradi prvih Osnova gospodarenja na Plitvičkim jezerima, Tramtane, Veprinačkih šuma, Učke, Brgudskih šuma, programa gospodarenja za Dalmaciju te u osnivanju trajnih pokusnih ploha, kojih je, uzgred rečeno, oko 3000 po cijeloj Lijepoj našoj - od Mljeta, Dalmatinskog zaleđa, Velebita, Korskog kotara, Hrvatskog primorja, Istre, naših kontinentalnih nizinskih, brdskih i gorskih šuma - pa do poplavnih šuma Istočne Slavonije. U svim tim pokusima bio je karika bez koje se ne može i bez kojeg ovoga današnjega pravoga bogatstva podataka ne bi bilo. Uvijek i bezrezervno je bio na raspolaganju svima, posebice mladim istraživačima kojima je bio zvijezda vodilja i koji su ga iznimno cijenili.

Poštovane kolege, dopustit ću si slobodu da ovo malo personificiram. Mr. Vlado Krejči meni je osobno bio (a i zauvijek će ostati) SVE - kolega, suradnik, putokaz: kuda, gdje i kako do cilja?, moj balans, moj učitelj i, moj prijatelj. Od prvoga dana ljeta 1991. godine kada sam došao u Institut, prvog terena u Vrbovec, do zadnjega (vjerujem ne i posljednjega) u Puli pa do moga zaposlenja u rujnu iste godine, do danas, između nas je postojala neka tajna veza. Mnoge zajedničke strašno važne trenutke što poslovne, a još više, i puno više, osobne događaje skupa smo prebrodili. Kad čovjek promisli pa sve to malo zbroji, jedino, u životu i važne. Tada smo se držali one Andrićeve mudre izreke: dok ima mraka bit će i svanuća. Bez obzira na naših, vrijedno spomena 25 zajedničkih članaka, još puno važnije, i zauvijek, to će mi ostati najvrijedniji zapisi našega druženja. Jer, kako kaže poslovice: najbolje u čovjekovu životu su njegova mala, bezimena, nezapamćena djela dobrote i ljubavi. Imao sam iznimnu čast i zadovoljstvo biti sudionikom posljednje, treće dionice radnoga vijeka mr. Krejčija. U predstojećem burnom razdoblju naše kuće valjat će se svima nama svojski potruditi kako bismo popratili ucrtani put dobrih djela našega Vlade. Svi mi danas živimo u doba savršenih sredstava, ali konfuznih ciljeva. Svima nam treba revizija prioriteta, stoga ćemo morati iznova naučiti voljeti-ograničenost. Njemu, čovjeku koji je prije svega imao životni kredito Biti, a ne Imati, toga nije nikada nedostajalo, štoviše.

Na koncu, mali podsjetnik, da svi znamo, valja pridodati i ovo: Mr. sc. V. Krejči, za hrvatsko šumarstvo, znanost i praksu, na terenu je proveo 3190 dana ili

8,7 godina. Noćio je na 196 različitih mjesta i to ne u luksuznim hotelima. Jednom prigodom, davne 1968. godine, u Štirovači-Lešće, s pinklecom na ramenu i promjerkom u ruci neprekidno je boravio 26 dana na terenu. Od nekadašnjih 171 šumarije nije bio službeno samo u četirima (Batina, Darda, Tikveš i Vrgorac). Navedeno nam daje za pravo ustvrditi kako mr. sc. Vlado Krejči apsolutno i bezrezervno zaslužuje sav naš rešpekt i poštovanje.

Španjolska poslovice kaže: dovoljno je vjerovati pa će ruže cvasti i za Božić. Dragi naš Vlado, dragi moj šefe, učitelju i prijatelju, u predstojećim umirovljeničkim godinama neka Ti cvatu ruže. Želim Ti puno zdravlja, veselih druženja s unucima Petrom i Martinom, a u slobodnim trenutcima, tebi posebnoga gušta, neka Ti je "bistro".

"Lijepa je otvorena stranica života, ali je još ljepša zapečaćena stranica" (Alfredo Panzini)

Velika Ti hvala na svemu.

*Dr. sc. Tomislav Dubravac*

## Željko Benić, tehnički suradnik



01. srpnja 2004. godine, napunilo se 40 godina radnoga staža!

### Kolegice i kolege!

Drago mi je što mnogi nazočni nemaju niti 40 godina starosti pa stoga mogu samo zamisliti koliko je to zapravo puno, a oni koji su to odradili, naši dragi kolege koji odlaze u zasluženu mirovinu, vjerojatno će reći (kao što bi rekao veliki Mladen Delić): « Ma jel moguće», da je već toliko vremena prošlo?!

Kao što vidite i sami, moguće je! I Bogu hvala što imamo priliku, kao i našim dragim kolegama znanstvenicima, isto tako, zahvaliti i našem tehničkom suradniku, gospodinu ŽELJKU BENIĆ-u.

Na svojih nepunih 25 godina, točnije, 01. srpnja 1964. godine, zaposlio se na radnom mjestu tehničkog suradnika u «Zavodu za četinjače, Jastrebarsko».

Što je u to vrijeme značilo raditi u takvom «Zavodu», znaju naši stariji kolege, koje smo imali čast poznavati, s kojima smo surađivali i još surađujemo! Isto tako, mnogi (nadam se svi), ovdje nazočni, osjećamo određeni ponos, radeći danas u Instituciji u kojoj radimo, a pogotovo stoga što ista ima toliko dugu tradiciju i nasljednik je Institucija koje su, između ostalih, stvarali i naši dragi kolege koji odlaze u zasluženu, zapravo, ljepše je reći, «POŠTENO ODRAĐENU MIROVINU»!

Kao divan primjer tako pošteno odrađenih 40 godina, može nam poslužiti naš tehnički suradnik, šumarski tehničar ŽELJKO BENIĆ!

U Odjelu za uzgajanje šuma (danas, Odjelu za ekologiju i uzgajanje šuma), požrtvovno, staloženo i temeljito, radio je na mnogim zadaćama, čak i onima koje

nisu uvijek bile u «Opisu poslova i radnih zadataka Tehničkog suradnika»! To nam može potvrditi i dragi nam Znanstveni savjetnik, gospodin Stevo Orlić koji mu je bio dugogodišnji nadređeni, kao i ostali koji su Dr. sc. Orlića, naslijedili na mjestu Pročelnika Odjela.

Osjećam potrebu naglasiti kako u «ono vrijeme», kada je mladi ŽELJKO počeo raditi u današnjem Institutu, nije bilo računala, kao niti mnogih, danas nam dostupnih tehničkih i inih pomagala. Mnogi poslovi na izmjerama i izračunima, obavljani su «ručno», a gospodin BENIĆ je, uz nekolicinu tehničkih suradnika, bio taj koji je pripomogao izradi mnogih elaborata, studija, magisterija i doktora-ta. Koristim ovu prigodu osobno mu se zahvaliti za vrlo korektno obrađene meteorološke podatke kojima je i meni puno pomogao pri izradi Magistarskog rada, kao i Disertacije.

Govoriti o punoj angažiranosti pri obradi podataka iz «Očevidnika» i «Uvjerenja», «Stručnog nadzora rasadničke proizvodnje», koji za «Hrvatske Šume» već duži niz godina obavljaju naši djelatnici, predugo bi trajalo.

Što se tiče rada na motrenju, upisivanju i obradi podataka na Meteorološkoj postaji «Jastrebarsko», kao i višegodišnjih kontakata s DHMZ, posebno treba naglasiti kako je naš ŽELJKO BENIĆ zaslužan za mnoge pohvale i priznanja koji su upućeni ovoj Ustanovi.

ŽELJKU BENIĆU, djelatniku Šumarskog instituta, Jastrebarsko, 2001. godine DHMZ daje pisano Priznanje – za više od 35 godina savjesnog motrenja na Meteorološkoj postaji «Jastrebarsko», a 23. ožujka 2004. godine, Priznanje za 40 godina rada na istome!

Ovom prigodom još jedanput izražavam u osobno ime, u ime Odjela za ekologiju i uzgajanje šuma, kao i u ime cijelog Šumarskog instituta, Jastrebarsko, VELIKO HVALA, našem tehničkom suradniku ŽELJKU BENIĆ-u, kao i ostaloj gospodi kolegama koji odlaze u zasluženu mirovinu.

S željom i nadom, kako njihovim odlaskom iz radnog odnosa, neće prestati naši kontakti, na obostrano zadovoljstvo i za boljitak zelenije nam LIJEPE NAŠE, svima njima, kao i svim nazočnima, želim puno sreće, zdravlja i veselja te ujedno čestit Božić i sretnu 2005. godinu!

Hvala !

*Dr. sc. Valentin Roth*